

חצמִיר exscindas:) ita ut in hac viventium terrâ fidelibus tuis nec exemplo, nec maleficiô etiam suô, obsint ulterius, tuamve impedian gloriā, religionem veram, honestatem, &c. Confer de hoc *Exscindendi* verbo Psalm. CI, 5. 8. ubi de magistratus suppliciis aduersus facinorosos id usurpatur. item Psalm. XVIII, 41. LIV, 6. LXIX, 5. LXXIII, 26. (*exscindis omnem scortantem contrate:*) XCIV, 23.

הַאכְבָּרִתְּ וְperimes:) res eadem aliis iterata verbis, ob supplicii evidentiam, certitudinem, singularitatem, gravitatem.

שׁבֹּדֶךְ servustuus:) à nemine, nisi te, Dominô suo genuinô auxilium defensionemq; petens aut expectare valens. Simili modo hoc se cohonestat titulo David Psalm. XIX, 12. 14. XXVII, 9. XXXI, 17. CXVI, 16. CXIX, 176. vide etiam supra *versum* 2.

USUS PRACTICUS E VERSU I.

- [1] *De precibus,*
- [2] *barum auscultatione.*
- [3] *exauditione, vide L. de Orat. & præc. II.*

(4) Veritati promissionum divin. merito innitimus B adversus omnem carnis hæsitationem Satanæque objectos scrupulos.

(5) *Justitia Dei, non rigidè in peccatores animadversens indiscriminatim, sed hostes veritatis Ecclesie plenbens, fundamentum præbet fiducie.*

USUS E VERSU II.

(1) *Judicium Dei vel est particulare, in hoc seculo, vel universale, in fine seculi.*

(2) *Intrat Deus in judicium, quando examen instituit administrationis bonorum commissorum:* Matth. XVIII, 23. Luc. XVI, 2. *Hoc ipsum experitur homo in sua conscientia, quæ & accusator, & testis, & suo modo carnifex est, &c.*

[3] *Contra hunc rigorem in tempore gratiae abhuc locum reperit respicientis deprecatio:* Matth. XVIII, 26. *v. L. de Justif.*

(4) *De carnis universæ maledictione per peccatum attrita, in L. de Peccato. conf. Rom. III, 19. IV, 7. V, 12. Exod. XXXIV, 7. Job. IX, 2. XXXI, 14. Psalm. XXXII, 1. 6. CXXX, 3. Act. II, 36.*

(5) *Ubi igitur opera supererogationis? ubi perfectio? ubi merita Papistarum?* C

USUS E VERSU III.

(1) *Nemo piorum sine hoste, ad minimum sine Serpente antiquo:* 1. Petr. V, 8.

(2) *Persequitur hic vel immediatè, tentando & tela ignita immittendo; vel mediante mundo, &c. Invidet enim piis quietem, vel quietem convertere tentat in securitatem, &c.*

(3) *Vitam cupit eripere tam naturalem, quam præcipue spiritualem.*

(4) *In terram deprimimur, quando pra cœlestibus terrena sectari inchoamus.*

(5) *Spiritus tenebrarum secum in caliginem aeternam præcipitare tentat homines, mediantibus operibus tenebrarum.* Joh. III, 19. seq.

[6] *Caligo mœroris cavenda studiosè:* 2. Corint. VII, 10.

(7) *Memoria tenebrarum, tam sepulchralium quam infernalium, arcebit opera tenebrarum fortissime.* conf. Sirac. VII, 40.

USUS E VERSU IV.

- (1) *Extrema animi consternatione non raro ob-*

A *ruuntur pia pectora, ad exemplum Davidis, quod notandum tentatis.*

(2) *Obstupescit cor nostrum, quando admissa nostra mala cumulatim, obvertuntur nostra conscientia, una cum maledictionis aeternæ voragine; unde eluctandi nulla comparent media. &c.*

(3) *Exponere hac licet coram Deo, imò tenemur: Psal. LV, 23. LXII, 9. Sic dolor decrescit, humilitas auem propria unà cum fide crescit, &c.*

(4) *Etiam si omnes animæ vires videantur evanescere, pendulum nihilominus est constantissime à Deo solō:* Job. XIII, 15. Psalm. LXXIII, 23.

USUS E VERSU V.

(1) *Recordatio temporum antiquorum docet nos alieno periculo sapere, Dei justitiam, sapientiam, clementiamque ad nostra tempora casusq; accommodare, &c.: Horum lectio historicorum & sacrorum & profanorum.*

(2) *Opera divina meditari debemus, & attendere tanquam spectatores, ad id ipsum in orbem hunc introducti, ut Creatori debitus exhibeat honor, fiducia, amor, &c.*

[3] *Quæ Deus fecit aliis, facere etiam potest nobis:* conf. Jac. V, 16. 17.

USUS E VERSU VI.

(1) *Manus nostræ non nisi ad Creatorem extendendæ in precibus: absque bujus nutu nil valent creaturae universæ.* L. de Invocat.

[2] *Desideria nostra non debent occupari circa cedula, sed circa summum Cœleste Bonum:* (Psal. X, 14.) debentque.

(3) *Esse fervida, instar terræ fiticulosæ:* Apoc. III, 17. seqq. Jes. LV, 1. Joh. VII, 37.

USUS E VERSU VII.

(1) *De auxiliis acceleratione, quoque & quando peti posuit, dictum sepius:* conf. Psalm. CII, 3.

(2) *De Spiritu absūptione in gravibus adversitatibus loquuntur Tentati.*

(3) *Semper ambulandum coram Dei vultu,* (Gen. XVII, 1.) ne à nobis profaniis ingrauique vultum suum occultet Dominus.

(4) *Moribundis assimilamur privatione gratioſi Dei vultus.*

(5) *In Dominō obdormientes non moriuntur, sed vivunt:* Joh. VIII, 51. XI, 25.

USUS E VERSU VIII.

(1) *Manè orandum, si manè (b. e. maturè) evangeliū appetimus promulgandum Psalm. LXXIX, 8.*

(2) *Audire nos facit Deus gratiam, tam ab extra, per Ministerium Scripturamque lectam, quam ab intra, per Spiritus Sancti testimonium:* Rom. VIII, 16.

(3) *In solum Deum sperandum confidentumque vid. Præc. I.*

[4] *Docet nos Deus viam suam a nobis ambulandam, quando per verbum instruit tam de credendis, quam faciendis atque fugiendis.* Huc præc. III.

[5] *Ad Deum præcipue ac unicè levanda nostra anima per dilectionem sinceram, plenam, constantem:* præc. I.

USUS E VERSU IX.

[1] *Eripimur ab hostibus tum particulatim in hac vitâ, tum plenariè, in vita fine.* Eripimur pro divinè beneplacito, non quando nobis visum, sed quando verè proficuum: 1. Cor. X, 13. 2. Pet. II, 9.

(2) *Deo nos committimus totos per fidem veramque cordis resignationem.* Huc abnegatio voluntatis propria: Matth. XVI, 24.

USUS